

Lovgivningsmagten afgøre alt og intet overlade til de stedlige Myndigheder.

Det ærede Medlem for Fredericia og jeg samstemme i den Betragtning, at den nu bestaaende Retsstilstand bør opretholdes. Dette er vort principale Standpunkt. I Betænkningen have vi i Korthed fremsat de Grunde, som efter vor Overbevisning tale herfor. Dels Hensynet til Kommunernes Ret, dels Hensynet til alle ikke-professionelle Cyklister tale efter vor For mening for, at det er bedst, at Reglerne for Cyklekørsel ordnes i de forskellige Egne efter de lokale Forholds Krav. Den ærede Ordfører mente, at Hensynet til Kommunernes Selvbestemmelsesret var en Tale, der ikke havde noget paa sig; der kunde egentlig ikke, mente han, tales om en saadan Selvbestemmelsesret. Denne Udtalelse viser paa ny, at den ærede Ordfører ikke i fornøden Grad kender den nu gældende Retsstilstand. Gjorde han det, vilde han vide, som det jo blev udviklet af den højtærede Justitsminister ved Sagens 1ste Behandling, at det væsentlig er de kommunale Myndigheders Ønsker og Vilje, hvoraf det afhænger, hvordan Reglerne for den offentlige Færdsel skulle være. (*Ordføreren* [Oscar Hansen]: Ja, væsentlig!) Ja, netop væsentlig. Justitsministerens Opgave er kun den, at han paaser, at der ikke i Politivedtægterne optages noget, som er stridende mod den almindelige Lovgivning. Men naar Forholdet er dette, er det jo uimodsigeligt, at den egentlige Afgørelse ligger hos de kommunale Myndigheder. Jeg kan desuden, hvis den ærede Ordfører ikke lægger Vægt paa, hvad der siges af den højtærede Justitsminister, henholde mig til en af hans egne Meningsfæller, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). Ved 1ste Behandling tog dette ærede Medlem Ordet, for at man skulde indhente Kommunalbestyrelsernes Erklæringer, inden man gik til Vedtagelsen af en almindelig Lov. Han vilde ikke, ytrede han, lade de kommunale Styrelser upaaagtede, og han troede, at Hensynet til de kommunale Styrelser selvstændighed blev fyldestgjort derved, at man hørte dem. Han sluttede med følgende Udtalelse: „Jeg vil meget ønske, ifald Tinget fremmer dette Lovforslag, at den højtærede Minister vil fatte Godhed for Sagen og høre de kommunale Bestyrelser.“ Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) er altsaa enig med mig i, at vi her bevæge os paa et Omraade, hvor der skyldes de kommunale Bestyrelser et Hensyn. Men trods det, at den højtærede Minister ved Sagens første

Behandling erklærede sig villig til at imødekomme et Ønske fra det eventuelle Udvalg om at spørge de kommunale Bestyrelser, er der, saa vidt mig bekendt, ikke under Sagens Behandling i Udvalget fremkommet noget som helst Ønske om at høre de kommunale Bestyrelser. Det er gaaet det nævnte ærede Medlem som et andet æret Medlem her i Salen, nemlig det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som ved første Behandling gjorde sig til Talsmand for, at man under denne Sags Behandling burde se at komme til en almindelig Færdselslov. Dette Ønske er imidlertid bortdunstet lige saa hurtigt som Ønsket om at spørge de kommunale Myndigheder. Man har gaaet med til at foreslaa en Ordning, som skyder baade Hensynet til de andre vejfarende og til de kommunale Myndigheder til Side. Men dette har ikke for det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og mig kunnet være en tilstrækkelig Grund til at opgive vort principale Standpunkt, den nuværende Rets tilstands Bevarelse. Subsidiært er det ærede Medlem for Fredericia og jeg enige om at tiltræde en Ordning, hvorefter Lovgivningsmagten træffer almindelige Regler for Cykelkørsel paa offentlig Vej og Gade, men i øvrigt overlader det til de kommunale Myndigheder at give Tillægsregler, hvis saadanne findes fornødne. Under Sagens første Behandling optraadte et æret Medlem af Flertallet, det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), som Talsmand for, at vi fik ensartede, fælles „Grundregler“, som skulde gælde hele Landet over; men det er gaaet ham som de ærede Medlemmer for Københavns 10de Valgkreds og for Kalundborg, at i Udvalget har han ladet sit Ønske falde, opgivet sine fælles „Grundregler“ og sluttet sig til den ærede Ordførers Forslag om at tage al Myndighed fra de kommunale Autoriteter.

Jeg finder ikke Grund til at gaa nærmere ind paa alle de Ændringer, som ere stillede af det ærede Flertal, men jeg vil blot i al Almindelighed anerkende, at man har taget Hensyn til adskillige af de Anker, der fremkom ved Sagens første Behandling. Desværre har man ikke taget saa meget Hensyn til den fremkomne Kritik, som ønskeligt kunde være, og desværre maa det siges, at langt fra alle de Ændringer, som stilles, ere gode. Eksempelvis skal jeg nævne følgende. I det oprindelige Lovforslags § 3 fandtes i 2det Stykke en saalydende Forskrift: „Cyklister bør altid køre af Vejen for Ligtog, Pro-